

Jak wybrać dobrą hodowlę akita

Akita z ogłoszenia

"Hodowla akita japońskich oferuje do sprzedaży szczenięta z doskonałym rodowodem. Akita to wspaniała rasa, nieagresywna, wierna i oddana właścicielom. Akita to świetny stróż i obrońca, łagodny do dzieci. Szczenięta mają wspaniały wygląd i charakter, łatwo poddają się tresurze, są odporne na choroby. Cena ... [w tym miejscu liczba czterocyfrowa, zaczynająca się cyfrą z przedziału od 2 do 6]"

Na takie ogłoszenie większość zainteresowanych nie ma więcej pytań. Nawet nie zastanawiają się czy i jak bardzo rozmija się ono z prawdą dotyczącą akita... Ludzi kupujących akity można podzielić na dwie grupy. Pierwsza grupa to ci, którzy kupują psa impulsywnie, pod wpływem filmu o Hachiko albo będąc pod wrażeniem "takiego pięknego psa spotkanego na ulicy"; często pragnienie posiadania psa nie jest poparte wnikliwą wiedzą na temat tej rasy.

Druga grupa ludzi, to nabywcy świadomi - tacy, którzy poznali rasę, wiedzą jaka jest akita i czego po niej można się spodziewać. Właśnie ta ŚWIADOMOŚĆ nabywcy jest chyba najważniejsza w poszukiwaniach dobrej hodowli i pomoże Wam również w przyszłości wychować Waszą akity. Decydując się na zakup akity miejmy na uwadze, że od jej pierwszego dnia w domu będzie ona członkiem naszej rodziny przez najbliższe kilkanaście lat. Planując tak długotrwały "związek" warto przemyśleć różne jego aspekty. W niniejszym artykule zakładamy, że już to zrobiliście i jesteście w 100% zdecydowani zamieszkać z akity. Drugą najważniejszą decyzją jest wybór hodowli, z której ma pochodzić Wasz pies.

Napisaliśmy ten artykuł na podstawie własnych doświadczeń i (niestety) błędów. Niby wiele jest wszędzie o akitych, ich charakterze (niektóre rzeczy są naprawdę bardzo dziwne...) i o tym dlaczego akita dla niektórych się nie nadaje. Ale nadal zbyt wielu potencjalnych nabywców akity kieruje się jedynie treścią ogłoszeń ze zdjęciami słodkich szczeniactw. Dlatego piszemy i radzimy jak wybrać DOBRZE hodowlę akity. Oczywiście każdy ma swoje zdanie i ma prawo sam decydować - nie krytykując innych, którzy uważają inaczej.

1. Rodowodowa akita

Przy zakupie akity rzeczą pierwszą i oczywistą jest, że przez szczeniaka akity, rozumiemy rasowego, zgodnego ze wzorcem FCI psa o udokumentowanym rodowodzie i pochodzącego z legalnej hodowli należącej do Związku Kynologicznego w Polsce. Taka jest nasza definicja i są po temu różne powody, które nie są tematem niniejszego opracowania. Tak więc wybierając hodowlę zwracamy przede wszystkim uwagę, żeby była ona zarejestrowana w ZKwP (nie zaś innych pseudo-związkach hodowców i kennel klubach).

Ale żeby nie było tak "słodko" od razu trzeba powiedzieć, że rodowód ZKwP nie jest żadną gwarancją zdrowia, wyglądu i psychiki psa. Podkreślam, żeby być dobrze zrozumianym: RODOWÓD NIC NIE GWARANTUJE: ani ostatecznego wyglądu, ani cudownego charakteru, ani sukcesów wystawowych, ani wspaniałego zdrowia. O czym w takim razie świadczy rodowód? Otóż rodowodowa akita jest/powinna być bardzo bliska wzorcowi FCI - akicie

idealnej, która przecież nie istnieje - ma akici wygląd szpica japońskiego, akici charakter(ek) i oczywiście rodowodowych akicich przodków, po których dziedziczy najwięcej cech: wzrost, umaszczenie, sylwetkę, a także cechy charakteru (łagodność czy agresję) oraz - choroby lub skłonność do nich.

Dla przeciętnego "zjadacza chleba" rodowód to dokument z oficjalną pieczęcią, ale my zachęcamy, a wręcz NALEGAMY, aby każdy kto ma zamiar kupić akitę zapoznał się z jej rodowodem. Udokumentowane pochodzenie psa przynajmniej do 6 pokoleń wstecz jest lekturą obowiązkową! Z własnego doświadczenia wiemy, że zbyt często właściciel zaczyna studiować rodowód kiedy jego pies zaczyna mieć objawy jakiejś paskudnej choroby o uwarunkowaniach genetycznych. Wtedy już jest trochę za późno na przekopywanie internetu w poszukiwaniu informacji o zdrowiu rodziców, dziadków czy rodzeństwa naszej akity. Czasem (nawet często) okazuje się również, że poza osobnikami obciążonymi (nosicielami danej przypadłości dziedzicznej), w rodowodzie występuje zbyt bliskie pokrewieństwo przodków, np. babką i prababką jest ta sama suka, albo samiec jest dziadkiem zarówno ze strony ojca jak i ze strony matki. Takie "kwiatki" się zdarzają naprawdę często... To już jest odpowiedzialność hodowców, ale my radzimy stosować zasadę ograniczonego zaufania. Nawet kiedy hodowca zapewnia, że wszystkie jego psy mają doskonałe pochodzenie, są zdrowe, przebadane itp. warto wiedzieć więcej, aby nie kupić "kota w worku", zamiast wymarzonej akity.

Na naszej stronie prezentujemy również skromną i pewnie szczątkową wiedzę o tym [jak czytać rodowody akit](#) - nie jesteśmy ani genetykami ani znawcami rasy, ale każde poznanie tematu może okazać się przydatne dla kogoś, kto do zakupu akity podchodzi poważnie.

2. Akita akicie nierówna

W obrębie danej rasy znajdziemy psy ogromnie od siebie różne. Zdarzają się osobniki spokojne, nastawione przyjaźnie do całego świata, czy też ostrożne, zdystansowane lub nawet takie nie do końca przewidywalne. Cechy charakteru są dziedziczne na równi z cechami wyglądu czy zdrowiem, lecz niestety żaden sędzia kynologiczny w ciągu kilku minut nie jest w stanie ocenić psychiki psa. Teoretycznie regulamin hodowli psów oraz regulamin wystaw kategorycznie zabrania używania w hodowli psów łęklwych czy agresywnych, w rzeczywistości jednak zbyt często wystawy wygrywają psy o pięknym eksterierze lecz agresywne, do których sędzia obawia się podejść za blisko.

Dlatego ważne jest, aby przyszły właściciel akity co nieco wiedział o rasie, którą sobie „upatrzył”, również o jej problemach i aby mógł zadać hodowcy różne pytania dotyczące interesujących go kwestii. Z drugiej strony dobrze świadczy o hodowcy jeśli przed sprzedażem szczeniaka zapyta nabywcę o znajomość rasy i dotychczasowe doświadczenie w tej materii. Zada też szereg pytań odnośnie naszego trybu życia oraz powodów, dla których chcemy stać się właścicielami akity. Bywa, że odpowiedzialny hodowca odmówi sprzedaży szczeniaka komuś, kto kompletnie nie ma pojęcia o akitach, lub też jego wyobrażenia są skrajnie inne niż predyspozycje tych psów (np. akita jako pies podwórkowy na łańcuchu).

Osobiście uważamy, że bardziej niż piękny wygląd akity, liczy się jego psychika. Legendarny Hachiko nie był championem ani nawet psem wystawowym, a mimo to stał się psią legendą, symbolem wierności. Zamiast na tytuły, warto patrzeć na stopnie wyszkolenia rodziców

mioty, na ich umiejętności. Czy odpowiada Ci ich charakter, to jak traktują obce osoby, czy widzisz, że są radosne, pełne wigoru? Czy ich właściciele trenują z nimi, zapewniają im wysiłek intelektualny? Twój szczeniak charakter odziedziczy po nich! A charakter, temperament, usposobienie psa, są daleko ważniejsze od tego czy ma on, czy nie ma, odpowiedniej wielkości urajiro albo prawidłowo ułożony ogon.

3. Wizyta w hodowli

Regulamin ZKwP mówi, że właściciel suki hodowlanej jeśli zamierza mieć z niej szczeniaki musi "założyć" hodowlę. I nieważne czy suka hodowlana jest jedna (i ma powiedzmy 4 mioty w całej historii hodowli) czy jest tych suk 15 (i 100 szceniąt rocznie) - w każdym przypadku hodowla funkcjonuje na takich samych zasadach, przynajmniej jeśli chodzi o wymogi ze strony Związku Kynologicznego.

Przy wyborze hodowli dobrze jest "zasięgnąć języka". Podobnie jak chcemy kupić coś do domu, wybrać szkołę dla dziecka, albo udać się do lekarza, szukamy opinii i kierujemy się poleceniami zaufanych osób. Podobnie jest z hodowlami psów. W końcu już wiele osób przed nami kupiło szczeniaka gdzieś z hodowli i często mogą coś na ten temat powiedzieć. Oczywiście nie bazujemy na jednej opinii, chyba, że naprawdę dobrze znamy tego kto kupił akity z danej hodowli.

Idealnie byłoby pojechać odwiedzić hodowlę jeszcze zanim zdecydujemy się na wybór szczeniaka. Psy w hodowli powinny wyglądać na szczęśliwe, powinny być czyste, zadbane, socjalne. To jest absolutna podstawa dobrej hodowli. Trzymanie psów przez całe życie w klatkach, w stodole, w kojcu, w jednym pokoju przeznaczonym dla psów, na podwórku bez dostępu do domu i człowieka czy odwrotnie – w domu bez dostępu do dworu i bodźców świata zewnętrznego – to z pewnością są złe warunki. Ponadto w hodowlach dużych i bardzo dużych, warunki w jakich psy żyją można porównać do warunków w schroniskach. Zwierzęta bytujące tam (bo słowo „żyjące” nie jest tu na miejscu) cierpią dokładnie na te same dolegliwości psychiczne, co psy w schroniskach - pragną za wszelką cenę kontaktu z człowiekiem.

Dla przyszłego nabywcy akity polecamy hodowlę małą, kameralną, domową - nie kojcową lub wielorasową, gdzie psy większość życia spędzają w klatkach. AKITA TO PIES RODZINNY i jego miejsce jest w domu, przy ludziach. Oczywiście akity uwielbiają przebywać na zewnątrz, chodzić na spacer, biegać, ale ważne jest też, że one to lubią robić gdzieś w pobliżu "swojego człowieka". Nawet najstłynniejszy akita japoński Hachiko po śmierci swojego pana z czasem zdziczał, a jego kontakt z człowiekiem ograniczył się jedynie do przyjmowania oferowanego pokarmu. Nigdy już nie dał się nikomu oswoić, przez 10 lat włączył się po okolicy, szukał pożywienia, staczał walki z innymi psami.

Odviszając hodowlę oprócz warunków w jakich żyją psy, warto zwrócić uwagę czy ich temperament, charakter, zdrowie nie budzą naszych wątpliwości. Zanim zdecydujemy się na szczeniaka idealnie byłoby mieć okazję zobaczyć poprzednie mioty danej hodowli, nie tylko szczeniaki, ale już psy dorosłe. Zachowanie dorosłych psów mówi wiele o hodowli. Można też zapytać o psich emerytów - w hodowlach nastawionych głównie na zysk, stare psy zabierają miejsce młodszym więc w momencie gdy „wypadają z hodowli” - są oddawane lub nawet usypiane. Miejmy nadzieję, że hodowca nie potraktuje przyszłego nabywcy psa jak

wścibskiego natręta, który za dużo chciałby wiedzieć. Miłośnik akit potrafi o nich rozmawiać godzinami; odpowiedzialny hodowca opowie nie tylko o swoich sukcesach hodowlanych, ale też ogólnie o rasie, różnych problemach i wyzwaniach, które czekają przyszłego właściciela.

4. Socjalizacja to podstawa

W domowych hodowlach psy mają bliski kontakt z człowiekiem, często też oboje rodzice szczeniaka są na miejscu - można zobaczyć ich wygląd i cechy, które najprawdopodobniej powtórzy nasz szczeniaczek. Poza tym w takiej hodowli zawsze można liczyć na bliski kontakt z hodowcą. Tak to już jest, że ludzie, dla których hodowla psów (posiadanie suki lub pary hodowlanej) nie stanowi sposobu na życie, traktują narodziny i odchów szczeniąt jako pasję, hobby, a nie biznes. Szczenięta od początku wychowywane są pośród ludzi, a często i dzieci i innych zwierząt np. kotów. To niezwykle cenne doświadczenia dla pieska, który za 2 m-ce wyruszy w świat. Wszelkie nowości w jego otoczeniu będą wyzwaniami, do których podejdzie bez strachu. Wielu "drobnych" hodowców dba też o wczesną stymulację neurologiczną, którą przeprowadza się z psimi noworodkami pomiędzy 3. a 16. dniem życia ([więcej tutaj](#)). W pierwszych dniach układ nerwowy psa rozwija się bardzo intensywnie i dlatego w tym okresie pewne bodźce mają duży wpływ i szczególne znaczenie dla dalszego rozwoju małej akitki.

Dla prawidłowego rozwoju szczeniąt niezbędna jest też socjalizacja, która ma miejsce od początku ich życia. Ważne jest aby maluchy miały kontakt z otoczeniem, aby poznawały świat i nabierały obycia, a nie tylko obcowaty z swoim rodzeństwem w pomieszczeniu, które dla nich przygotowano. Ze szcenięciem, które spędziło pierwsze tygodnie życia nie mając możliwości poznawania świata ludzi, mogą w przyszłości pojawić się ogromne problemy behawioralne (już ze swej natury akity potrafią sprawiać kłopoty przez swój upór i silny charakter). Zachęcamy przyszłych nabywców akit do zadawania hodowcy pytań o socjalizację szczeniąt, gdyż z pewnością ma ona decydujący wpływ na to, czy nasz przyszły pupil będzie dobrym towarzyszem życia. Również w późniejszym okresie socjalizacja i uczenie szczeniaka muszą być kontynuowane przez nowych opiekunów.

W załączniku prezentujemy check-listę naszego autorstwa, którą można przedstawić hodowcy z prośbą, żeby zaznaczał z czym mała akitka już miała do czynienia, jakie ma doświadczenia świata w okresie kiedy jeszcze przebywa z matką => tutaj pobierz plik Word

5. W jakim wieku odebrać szczeniaka?

Szczeniak powinien być wzięty z hodowli po ukończeniu 8 tygodni. Jest to optymalny wiek pieska, który ma zamieszkać w nowym domu. Sytuacja taka ma wiele innych dobrych stron poza socjalizacją oczywiście i przyzwyczajaniem psa do nowych warunków (domowników, zwyczajów, wymagań). Otóż mamy wtedy od najwcześniejszego wieku kontrolę nad pieskiem w zakresie jego zdrowia, szczepień jak również szkolenia. Bywa, że psy w hodowlach szczepione są za wcześnie (np. na wściekliznę zaleca się szczepienie po ukończeniu 4. m-ca albo nawet pod koniec 4. m-ca) - natłok szczepień w okresie szcenięcym, albo też zbyt duża składników szczepionki może skutkować alergią lub nawet późniejszymi chorobami autoimmunologicznymi. Choć nacisk na profilaktykę szczepień jest obecnie bardzo duży (głównie ze strony koncernów i producentów szczepionek) to lepiej zachować w tym rozsądek. Wiele szczepionek mają gwarantowany kilkuletni okres działania i

nie ma potrzeby nadmiernie pobudzać układu immunologicznego do produkcji ciał odpornościowych.

Kiedy piesek już zakończy cykl podstawowych szczepień nowy opiekun może zacząć chodzić z nim na pierwsze szkolenia dla szczeniąt - tzw. psie przedszkole. Jest to bezwzględnie zalecane dla psów wszystkich ras. W okresie kiedy piesek "chłonie" wszystko jak gąbka, socjalizacja w grupie szczeniąt jest dla niego bezcenna. Często mała akita jest jedynym psem w domu/rodzinie, tym bardziej musi mieć on kontakt z innymi osobnikami w swoim wieku. Psie przedszkole, a potem kolejne szkolenia posłuszeństwa pomagają w nawiązaniu więzi z opiekunami. Pies uczy się dobrych manier, tego co mu wolno i czego się od niego wymaga. Pies, który "przeczek" w macierzystej hodowli pierwsze 6-10 miesięcy życia, naprawdę dużo traci w zakresie socjalizacji, a jego współpraca z człowiekiem może napotykać na spore trudności. Rzadko kiedy szczeniak, który się nie sprzedał trafia na szkolenie dla szczeniąt - jeśli nie jest wybitnym egzemplarzem rokującym wystawowo, to często nawet nie wychodzi poza teren hodowli, a hodowca ogranicza się szczepień, karmienia i dawania ogłoszeń na olx.

W tym miejscu oczywiście może wiele osób powie: "ja kupiłam/em akite półroczną/roczną i nic się nie stało" - cóż, nie zaprzeczamy, że być może pies, który znajdzie nowy dom w późniejszym wieku też będzie super. Ale mimo wszystko psy to nie meble w komisie, a akity są przecież znane z tego, że się przyzwyczajają do swojego człowieka. Po kilku miesiącach życia w określonych warunkach przychodzą nagle inni ludzie i zabierają młodego/młodą akite w inne miejsce. Z pozoru nic się nie dzieje, nadal pies może być wesoły i wyglądać na szczęśliwego..., ale akita tęskni - ten typ tak ma, choć może tego nie pokaże (ogólnie to psy bardzo powściągliwe w okazywaniu emocji, szczególnie przy obcych ludziach, w niecodziennych/stresujących sytuacjach, a nawet w obliczu cierpienia fizycznego). Czasem nie ma innego wyjścia i pies zmienia opiekuna jako dorosły lub nawet podeszłym wieku. Ale w przypadku zakupu szczeniaka, to radzimy - i będziemy się przy tym upierać: mała akitka powinna trafić do nowego domu zaraz po ukończeniu 8 tygodni życia. Ma to z pewnością same zalety dla wszystkich "zainteresowanych".

6. Hodowla to nie same championy

Hodowla to nie jest rozmnażanie. Hodowla to przede wszystkim dobór linii hodowlanych, cała wiedza na temat, co się działo w genach przodków. Hodowcy powinni robić wszystko, aby w Wasze ręce trafił zdrowy, prawidłowy przedstawiciel rasy akita i nie było wstydu na wsi/osiedlu/mieście z tego powodu, jak wygląda.

W ogłoszeniach o sprzedaży szczeniaków znajdziemy przede wszystkim informację o tym, jak bardzo utytułowani są ich rodzice. Przez to wielu kupujących sądzi, że jest to jakaś ważna sprawa. Ale o Twoim przyszłym towarzyszu nie mówi to nic, oprócz tego, że pewnie będzie ładny... W żadnej hodowli nie rodzą się jedynie psy wybitne, a cenną cechą u hodowcy jest, gdy potrafi rozpoznać szczenię świetnie rokujące pod kątem hodowlanym od szczenięcia pospolitego czy posiadającego rozmaite wady. Liczne tytuły, dyplomy i nagrody świadczą niewątpliwie o dużym zaangażowaniu hodowcy w zdobywanie ich. Jednak prawda jest taka, że nawet najdalsze wojaże do reproduktorów multichampionów nie gwarantują, że miot będzie fenomenalny. Osobniki wybitne zdarzają się niezwykle rzadko. Natura raczej dąży do przeciętności...

Jeśli myślisz o zakupie akity, to uwierz, każdy pies będzie dla Ciebie najpiękniejszy, niezależnie od tytułów jego rodziców. Dobry hodowca to taki, któremu los szceniąt z jego hodowli nie jest obojętny - wcale nie muszą one zdobywać międzynarodowych tytułów, by w ten sposób rozstawić hodowlę, lecz na pierwszym miejscu jest aby pieski trafiły do dobrych domów. Oczywiście cały czas zakładamy, że skierujecie Wasze kroki do niedużej, domowej hodowli, a osoba, która ją prowadzi będzie prawdziwym miłośnikiem rasy. Akity w domowych hodowlach uczestniczą w życiu swoich właścicieli i towarzyszą im w każdych okolicznościach, a mioty, które przychodzą na świat nie są sposobem na comiesięczną "wypłatę". W takich okolicznościach cenniejsze od liczby tytułów rodziców szczeniaka jest to, co hodowca może o nim powiedzieć. Przez dwa miesiące codziennie obserwując maluchy dobrze poznaje każdego pieska, jego usposobienie (łakomczuch, śpioch, mały wojownik, siła spokoju itp.), upodobania, stosunek do ludzi, zachowanie w obliczu wyzwań i nowych sytuacji.

7. Co jeszcze koniecznie musisz wiedzieć o akitach?

Choroby akit

Wybrałeś/aś akity - dumnego psa samurajów, rasę naprawdę wspaniałą, symbol wierności znany na całym świecie, przyjaciela na dobre i na złe... Przeżyjesz z nią kilkanaście lat życia... a czasem mniej, tylko kilka... Życzymy, żeby było ich jak najwięcej, ale akity niestety, jak wszystkie rasy, chorują na różne choroby. Niektóre są dziedziczne, niektóre szczególnie dotyczą akity i inne duże rasy, a niektóre to po prostu choroby jak u ludzi, nazwijmy je - cywilizacyjne. I właśnie to musisz wiedzieć o akitach.

Kochany wymarzony, wybrany z całego miotu, TWÓJ szczeniak to wielka zagadka. To trochę jak z dzieckiem, nie wiesz "co z niego wyrośnie". Mała akitka zdobędzie serce wszystkich domowników, pokochasz ją i nie będziesz sobie wyobrażał życia bez Twojej Akity. Naturalnie, o chorobie się nie myśli zawczasu, ale poznając tę wspaniałą rasę musisz też wiedzieć, że akity chorują na:

- dysplazję stawów biodrowych i/lub łokciowych - skłonność u psów dużych ras
- choroby oczu: PRA - postępujący zanik siatkówki, zaćma - wrodzone zmętnienie soczewek, zwyrodnienie rogówki
- choroby autoimmunologiczne - [VKH - zespół skórno-naczyniowy](#), [Sebadenitis - łojotokowe zapalenie gruczołów łojowych](#), zapalenie tarczycy (może być też niedoczynność wrodzona), pęcherzyca
- choroby skóry - alergię pokarmową, atopowe zapalenie skóry, choroby bakteryjne i pasożytnicze
- rzadziej: hemofilia - genetyczne zaburzenie krzepliwości krwi, padaczka, głuchota wrodzona
- nowotwory - występują u wszystkich ras psów

[Choroby genetyczne](#) (większość z powyższych) to najtrudniejszy temat, ale dobrze o tym wiedzieć zawczasu. Mówiąc prosto: z chorobami jest taka sprawa, że czasem gen choroby może być związany z genem kodującym jakąś określoną cechę psa, i hodowca, próbując tą cechę wzmocnić, wzmacnia przy okazji skłonność do tej choroby. Stąd biorą się predyspozycje ras do określonych chorób, przed którymi próbujemy następnie je bronić. Jeśli

hodowca twierdzi, że na 100% jego szczeniaki będą wolne od dysplazji, chorób oczu, chorób skóry albo tarczycy, to na pewno nie jest uczciwy w tym co mówi. Decydując się na zakup psa, musimy zrozumieć, że żaden (odpowiedzialny) hodowca, nie da nam żadnej gwarancji co do wyglądu, charakteru czy zdrowia psa. Ale dobrze, jeśli możecie z nim otwarcie i merytorycznie o tych kwestiach porozmawiać. Jeżeli nie możemy dogadać się z hodowcą, powinniśmy zastanowić się, czy na pewno chcemy kupić szczeniaka z danego miejsca: w razie kłopotów z nim, problemów wychowawczych czy zdrowotnych, możemy bowiem nie znaleźć wspólnego języka (niestety, potwierdzają to różne "historie z życia", również te, które znalazły się na naszej stronie w zakładce HISTORIE PSÓW).

Wady wykluczające z hodowli

Osobiście popieramy decyzję o zdobyciu uprawnień hodowlanych. Czasem nabywca szczeniaka wcale nie ma takiego zamiaru, ale potem, trochę z ciekawości, a trochę dla rozrywki, postanawia wziąć udział w wystawie. Niektórych to wciąga jak jazda na nartach :) Jeśli jednak już od początku o tym myślisz, to oczywiście hodowca będzie najlepszym Twoim doradcą. On pomoże Ci - powinien pomóc Ci - wybrać odpowiedniego szczeniaka wystawowego. Ale jeśli jesteś nowicjuszem w tej materii, powinieneś wiedzieć o tym więcej. Bywa, że hodowca-sprzedawca szczeniaka nie powie wszystkiego... Tak bywa i nie będziemy wnikać dlaczego.

Kupując szczeniaka akity nie do końca wiadomo jak będzie on wyglądał kiedy dorośnie. Pewne wady mogą wyjść później, np. kiedy pies będzie zmieniał zęby. Ale pewne cechy są widoczne od początku - chodzi o to, żebyś potem się nie rozczarował kiedy dowiesz się, że Twój pies nigdy nie zdobędzie uprawnień hodowlanych. Cechy dyskwalifikujące i obniżające ocenę na wystawie to:

- brak podszerstka - szpic bez podszerstka to nie szpic!
- długi, kosmaty włos - akity długowłose są 100% akitymi, ale cecha ta nie jest zgodna ze wzorcem FCI
- u samca - brak jądra/jąder w mosznie - jądra schodzą do 6-7 miesiąca
- wada zgryzu - przodozgryz, tyłozgryz
- brak zęba/zębów - cecha obniżająca ocenę
- niebieskie lub czarne plamy na języku - cecha obniżająca ocenę
- jasne oczy - cecha obniżająca ocenę
- krótki ogon lub/i zwisający ogon
- jasne plamy na czarnym nosie - akitom nos wybarwia się do 6-7 m-cy
- nie stojące ucho/uszy - akitom uszy stają do 6-7 m-cy
- czarna maska - cecha akit amerykańskich
- ring dookoła całej szyi

Trzeba również wspomnieć, że z hodowli należy wykluczyć osobniki dotknięte chorobą genetyczną!

8. Podsumowanie

Gratuluję jeśli udało Ci się "dobrnąć" aż dotąd. Widać myślisz poważnie o tym jak dobrze wybrać hodowlę, z której będzie pochodziła Twoja akita. Zatem podsumowując to wszystko, co powyżej zostało napisane:

1. Przy wyborze hodowli bierz pod uwagę tylko legalne, zarejestrowane w Związku Kynologicznym.
2. Nie kieruj się tylko wyglądem akity, poznaj rasę, a przede wszystkim rodowód pieska, którego zamierzasz kupić.
3. Nie poprzestawaj na zasłyszanych opiniach, poznaj hodowcę i warunki w jakich żyją psy.
4. Upewnij się, że psy w hodowli mają bliski kontakt z człowiekiem, a szczenięta są socjalizowane od pierwszych dni życia.
5. Postaraj się odebrać szczeniaka zaraz po ukończeniu 8 tygodni.
6. Zamiast na tytuły i zdobyte championaty, lepiej zwróć uwagę na psychikę i charakter rodziców miotu, na ich umiejętności i stopnie wyszkolenia.
7. Otwarta rozmowa z hodowcą na temat problemów i chorób może zaoszczędzić wiele nieporozumień i rozczarowań.

To już jest koniec naszych porad :) A może masz własne spostrzeżenia i uwagi na temat zakupu szczeniaka? Twoje doświadczenia mogą być dla kogoś cenną wskazówką. Zapraszamy do komentowania, a wszystkim miłośnikom akit życzymy tylko dobrych wyborów.

Copyright © 2016 Dagmara Drogosz